

7. Hornuf L., Schwiendbacher A. Crowdinvesting. Angel Investing for the masses? 2014. 21 p.

ВПЛИВ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ

*Поясник Г.В., к.т.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній
університет*

Інвестиційна складова займає провідне місце в економічній безпеці країни, а забезпечення розвитку економіки потребує нарощення обсягів інвестування, що має бути включено до стратегічних пріоритетів економічної політики України. Ефективна діяльність фірм, підприємств і організацій в довгостроковій перспективі, забезпечення високих темпів їх розвитку та підвищення конкурентоспроможності в значній мірі визначається рівнем їх інвестиційної активності і діапазоном інвестиційної діяльності. Фізична або юридична особа, яка здійснює інвестиції від свого імені і за свій рахунок є інвестор. Інвестиційна діяльність в даний час являє собою вкладення інвестицій і здійснення практичних дій в цілях отримання прибутку. Приватні компанії та держава виступають як регулятор інвестиційного процесів і безпосередньо беруть участь в інвестиційному процесі. Для подальшого збільшення обсягів приваблюючого капіталу в розвиток національної економіки, зниження ризиків, пов'язаних з процесом інвестування і з залученням іноземних інвестицій необхідно враховувати інтереси всіх учасників ринку. Якщо ж держава використовує в свою особисту вигоду інвестиції, вона буде прагнути врегулювати в країні інвестиційний процес. Найдоступніший і самий ефективний для держави регулятор інвестиційної діяльності є право.

Не варто забувати, що багато елементів інвестиційної діяльності в Україні вже склалися. Навчитися ними правильно оперувати і управляти, ось головне завдання яке стоїть перед фінансистами і аналітиками. Існує два види захисту інвестиційної діяльності: нормативно-правовий захист за допомогою ринкових механізмів. Прикладом другого способу досить явно може служити створення інвестиційного портфеля з певного переліку і кількості акцій різних компаній. Цей спосіб захищає його активи [1].

Ефективність інвестиційної політики досить таки підвищиться коли будуть з'єднані два способи захисту. Наприклад, введення обов'язкового розширення асортименту продукції, що випускається (диверсифікація). У наш час в скороченому варіанті дана форма присутня в недержавних пенсійних фондах. Введення даного способу захисту як обов'язкового істотно знизить ризики при інвестування. Загалом, варто відзначити, що для забезпечення ефективності інвестиційної діяльності необхідно більш щільна взаємодія ринкових і нормативно-правових механізмів захисту. Оскільки ринкові механізми не просто перевірені часом, а й набагато більше відповідають ринковій ситуації. Інвестиції в Україні покращаться в тому

випадку, якщо інвестиційне законодавство буде тісно пов'язане із застосуванням міжнародних стандартів при регулюванні інвестицій, в тому числі при укладанні інвестиційних угод і захисту прав інвесторів.

Інвестиційна діяльність держави при певних умовах здатна забезпечувати розширене відтворення економічної системи. Створюючи інвестиційну систему, необхідно уявляти її основні параметри і специфічні властивості. По-перше, інвестиційна система має виступати як організація інвестиційних процесів, які реалізуються через інвестиційну діяльність господарюючих суб'єктів та через господарські зв'язки між ними. По-друге, інвестиційна система в рамках економічної структури суспільства має розглядатися як функціональна система. По-третє, стосовно реального сектора її необхідно віднести до інфраструктури, оскільки вона повинна обслуговувати реальний сектор економіки, наповняти його своїми ресурсами і, залежно від ступеня її ефективності або прискорювати, або сповільнювати процеси його розвитку.

З метою вдосконалення процедури попереднього узгодження угод або встановлення контролю іноземного інвестора пропонується наступне. Передбачити обов'язкову експертну оцінку ймовірності реалізації виявлених загроз в національній безпеці. Розробити і затвердити на законному рівні методику виявлення загроз для країни і безпеки держави при здійсненні операцій або встановлення контролю іноземного інвестора над господарськими товариствами, що мають стратегічне значення [2].

Необхідною умовою сталого розвитку соціально-економічної системи є ідеї і знання, які повинні перетворюватися на нові джерела потужності, технології, системи управління. Можливість виходу України на траєкторію сталого розвитку все частіше пов'язують з переходом до інноваційно-інвестиційної моделі економіки. Дослідження проблем інноваційно-інвестиційної діяльності знаходиться в центрі уваги економічної науки. Це обумовлено тим, що в сучасних умовах інновації є вирішальним чинником формування національної конкурентоспроможності, а інноваційний процес є найважливішою домінантою економічного розвитку. Для забезпечення економічного відродження держави необхідно сформувати ефективну систему взаємовідносин між наукою, державою і регіонами. Інновації та інвестиції в результаті їх комерціалізації є основою розвитку регіонів і держави. Вони значною мірою визначають найважливіші напрями наукової діяльності шляхом постійного врахування ринкових змін попиту і пропозиції в межах країни, загалом, та конкретних регіонів, зокрема. Економічне зростання регіонів, як передумова процвітання України, потребує вибору державою інноваційно-інвестиційної моделі економічного розвитку.

Література:

1. Алехнович С. О. К вопросу об изменении подходов к теории и практике национальной безопасности. *Международное публичное и частное право. Научно-практическое и информационное издание.* М.: Юристъ, 2007. №4. С. 25–28.

2. Допуск иностранных инвесторов в стратегические отрасли экономики (правовые основы) : сайт URL: <https://jurkniga.ua/dopusk-inostrannykh-investorov-v-strategicheskie-otrasli-ekonomiki-pravovye-osnovy/>.

ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ЕКОНОМІЧНА КАТЕГОРІЯ

*Приходько Д.О., к.е.н., доцент
Барабаш В.М.*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Характерною рисою сучасності є економічна нестабільність, незважаючи на помітні наукові досягнення, в тому числі в області комплексної оцінки та аналізу ефективності бізнесу. Існує явна потреба в подальших дослідженнях і визначенні факторів, що перешкоджають і сприяють економічному прогресу. Один з ключових моментів вирішення проблеми сталого розвитку полягає в зміцненні економічного потенціалу господарюючих суб'єктів.

Сутність потенціалу підприємства, методи та особливості його оцінювання, розглядалися у працях багатьох науковців та дослідників, серед яких Т. Безбородова, І. Яремко, Н. Краснокутська та ін. Проте на даний час не було сформовано єдиних підходів до багатьох питань, у тому числі й до поняття терміну «потенціал підприємства».

Найбільш загальним, на нашу думку, є визначення терміну «потенціалу підприємства» О. Олексюком [1]. Він розуміє його як максимально можливу сукупність активних і пасивних, явних і прихованих альтернатив (можливостей) якісного розвитку соціально-економічної системи підприємства у певному середовищі господарювання (ситуаційно-ринкова складова) з урахуванням ресурсних, структурно-функціональних, часових, соціокультурних та інших обмежень. Схожим до цих визначень є розуміння потенціалу В. Архангельським: «потенціал – це засоби, запаси, джерела, які є в наявності і можуть бути мобілізовані для досягнення певної мети або розв'язання певної задачі» [2].

Потенціал підприємства з економічного погляду характеризується як сукупність можливостей. З одного боку, потенціал підприємства – сукупність чинників, які визначають силу, джерела спроможності, запаси, кошти, ресурси та інші резерви, які можуть використовуватися в економічній діяльності, а з іншого – потенціал підприємства характеризується якістю та кількістю ресурсів, якими володіє підприємство, кваліфікацією найманого персоналу, інноваційними, інформаційними й фінансовими можливостями [3].

Економічний потенціал підприємства являє собою миттєву здатність генерувати прибуток, тобто здатність, властиву підприємству в певний момент часу і в характерних цього моменту часу зовнішніх умовах. Це твердження запозичене з [4] з тим лише уточненням, що з його формулювання виключена вказівка на рівень прибутку («прийнятний (для власників) прибуток» в оригіналі). Таке уточнення є принциповим і базується на результатах